

Ps.100; Mattheus 28:16-19a; Opw.461; OLB481:1,2; Gk160; Ps.72:10; Opw.710

Over de laatste, intense ontmoeting tussen de Here Jezus en de 11

1. Wat moet er nog gezegd worden bij een naderend afscheid? 'Vergeet niet om, wil je (namens mij) volgen of het met onze kinderen goed gaat? Let je goed op, wil je me beloven, zul je me nooit vergeten?'. Drie jaar lang hebben de discipelen de discipelschapstraining ontvangen bij het volgen van hun Heer. Mattheüs eindigt zijn Evangelie heel compact. Hij vermijdt de moeite van het ongeloof van de leerlingen na Pasen (Joh.20-21) en zet in bij hun gehoorzaam gaan naar Galilea. Het afscheid nadert...
2. Galilea: 'donker' noord-Israël, waar het allemaal begon (Mat.4:12-16). Galilea, waar het eindigt. Leerlingen zijn uiteindelijk gegaan naar de plaats waar Jezus hen na zijn opstanding zou ontmoeten. Een ontmoeting bij de 'Bergrede-berg'. Daar waar Mat.5:19 (onderwijs) terugkomt in Mat.28:20. De berg is een spirituele plek, dichtbij de hemel. Dat de 11 weer samenzijn komt omdat de Herder na Pasen druk aan het werk is gegaan!
3. De leerlingen zijn allemaal uniek. De een aanbidt, de ander twijfelt nog. Dat is hier geen ongeloof maar het moeilijk kunnen erkennen dat Gods Zoon de weg van kruis en dood moest gaan. Het is hier een kwetsbaar, klein groepje. Dat kan voor ons herkenbaar en bemoedigend zijn. Zeker ook door wat de Here Jezus vervolgens vraagt en belooft!
4. In zijn laatste verzen sluit Mattheüs aan bij de start van zijn Evangelie; 'overzicht van de afstamming van Jezus Christus, zoon van David, zoon van Abraham'. De belofde (!) zoon van David (2Sam.7) die in eeuwigheid koning zou zijn. Maar ook zoon van Abraham die alle volken op aarde tot Zegen zal zijn (Gen.12). Daarom moet dit kleine groepje, soms nog twijfelende discipelen, de wereld ingaan en alle volken tot leerlingen maken. Daar mogen ze in geloven want aan Hem is 'alle macht'. Onderweg staat 'liefhebben' voor hen en ons centraal. Liefde tot de Heer (Joh.21:15-19) en liefde voor elkaar (Joh.13:1.34-35) zijn belangrijke 'wapens' bij het discipelen maken. De Heilige Geest zal er vervolgens voor zorgen dat ze zullen komen. De kerk is niet van ons maar van God! En lukt het je ondertussen om lief te hebben? En verlang je ernaar discipelen te maken?
5. In het gewone leven zijn de woorden 'afscheid nemen bestaat niet' oneerlijk. Met de laatste woorden uit het Mattheüs-Evangelie 'Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld', is het eerlijke werkelijkheid en zeer bemoedigend! Jawel: de Herder is na Pasen weer druk aan het werk, ons ten goede. Tot eer van de Vader...

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Je bent een kwetsbaar mens en mag God meehelpen bij de komst van Zijn koninkrijk. Dat kun je, dat mag je vanwege zijn machtige en eeuwige hulp en liefde. Doe je mee?
2. 😊😊😊😊 voor de kinderen: h . b je al v . . k afsch . . d m . . ten ne . en? Door verhuizing v . n een vr . . nd(in)? Of ie . and die gest . . ven is? We z . . n de Here Jezus n . . t m . . r Hij bl . . ft al . ij . bij ons! Eerst n . g vanuit de h . m . l. Later bij ons op de ni . . . e aarde. D . t m . gen wij vert . ll . n aan elkaar en aan álle mens . n! G s!
3. 'Er wordt gezegd dat Jezus aan het werk is om de wereld weg te nemen van waar zij was – onder de heerschappij van dood en corruptie en hebzucht en elke soort kwaadaardigheid – en haar, door snelle en langzame middelen, onder de heerschappij van zijn leven-brengende liefde te brengen. En hoe doet Hij dat? Hier komt het schokkende: door ons, door zijn volgelingen. Het project maakt alleen vorderingen, als de medewerkers van Jezus vorderingen maken, de mensen die Hij heeft uitgezonden. Degenen die geloven in Jezus, getuigen zijn van zijn opstanding, hebben de verantwoordelijkheid gekregen om de wereld in te gaan'
4. **Bijbelrooster:** zondag Mat.1 (1.21.23); maandag Mat.4:12-25; dinsdag Mat.5 (1.2.19); woensdag 2Sam.7 (12-16); donderdag over de berg:Mat.17:1-13 (1); vrijdag Mat.14:13-36 (in 31 dezelfde twijfel als in 28:17); zaterdag Mar.16:9-15 (Hier geen twijfel maar ongeloof, 11.13-14). Liefhebbers: Mat.14:23; 15:29; 26:31-32; Gen.12

Ds.G.J.Klapwijk, Zwolle-Berkum, 25 april '21

Ps.100; Mattheus 28:16-18a; Opw.461; OLB481:1,2; Gk160; Ps.72:10; Opw.710

Afscheid nadert (1)

In Galilea (Noord-Israël) op de 'Bergrede-berg' vindt de laatste ontmoeting plaats (2);

Discipelen zijn verschillend en kwetsbaar, net als wij (3)

Hoe Mat.1:1 terugkomt in het slot van Mat.28 (4)

Er komt gelukkig geen echt afscheid van de Here Jezus! (5)

Blok 1. Afscheid nemen kan heel moeilijk zijn.

Soms is het zo moeilijk dat je gewoon geen afscheid neemt.

'We nemen geen afscheid hoor. Jullie verhuizen wel maar we houden contact en ik kom gauw een keer kijken. Het blijft gewoon hetzelfde'.

Je weet allebei dat de situatie anders wordt maar je vindt het moeilijk om het onder ogen te zien. Begrijpelijk.

Dat is soms ook zo als mensen niet meer lang te leven hebben.

Soms lukt het niet om het afscheid onder woorden te brengen en heb je na afloop vaak nog zoveel vragen. Had ik nog maar gevraagd naar...

Soms lukt het wel, heel open en heeft de stervende nog vragen.

Wil je die niet vergeten? Wil je een oogje houden op mijn kinderen?

In het Bijbelgedeelte van vanmorgen komt een heel ingrijpend afscheid aan de orde.

Jezus sterft niet meer maar gaat wel weg.

Drie hele intense jaren waren het geweest voor de Heer en de discipelen.

Ze hadden spectaculaire wonderen meegemaakt, indrukwekkende woorden, diepe angst ervaren en ze zijn getuige geweest van verschrikkelijk lijden.

We proberen ook het specifieke te ontdekken van de manier waarop Mattheüs zijn Evangelie kleurt.

En hier valt het op dat hij alle twijfel die bijv. in het Johannes-Evangelie zo intens wordt getekend, zie hss.20 en 21, weglaat.

Het is alsof Mattheüs door wil stoten naar de kern waar hij ook zijn Evangelie mee begon.

Ik kom daar nog op terug.

En dat doet hij ook nog eens heel compact.

Hij vertelt dat de discipelen toch uiteindelijk wel naar Galilea zijn gegaan waar hun Heer hen, naar zijn belofte, zou ontmoeten. Het afscheid nadert, maar dat hadden zij nog niet zo scherp. De Here Jezus wel degelijk en daarom is deze situatie en zijn zijn woorden nodig, en ook heel erg bemoedigend en hoopvol!

Blok 2. Galilea. Bijzonder! Het achtergebleven gebied in het noorden van Israël.

Jazeker. Waar het optreden van Jezus begonnen is.

Een volk dat in duisternis wandelt ziet een groot licht (Mat.4).

Een gebied waar veel is gebeurd en waar veel herinneringen liggen.

Een gebied waar het optreden van de Here Jezus ook eindigt.

De laatste woorden hier zijn op een berg. Op dé berg. Op de 'Bergrede-berg', waar het onderwijs begon.

En waar zijn onderwijs over 'wie mijn geboden onderhoudt en ze aan anderen leert, in hoog aanzien zal staan in het koninkrijk van de hemel' hier in Mat.28,20 zo'n mooi vervolg krijgt.

De berg.... Belangrijke momenten vonden vaker plaats op een berg.

Bijv. de verheerlijking op de Berg. Waar Mozes en Elia de Here Jezus ontmoeten en waar de discipelen getuigen van mogen zijn.

De berg is op een bepaalde manier ook een spirituele plek.

Misschien herken je het.

Het is ook symbolisch een manier om dichtbij de hemel, dichtbij God te zijn.

Jezus ging ook regelmatig alleen de berg op, om te bidden. Dichtbij zijn Vader...

En hier nu ontmoet de Here Jezus de 11 discipelen.

11.... Ja, dat maakt duidelijk wat er in de afgelopen periode gebeurd is.

Judas heeft de Heer verraden en zich daarna van het leven beroofd. 12 werden er 11.

11... Ja, dat maakt nog wat duidelijk. Na Goede Vrijdag was het een uit elkaar geslagen groepje mannen. Ieder in paniek zijn eigen weg zoekend.

Maar de Herder is na Pasen onmiddellijk aan het werk gegaan en Hij bracht ze weer samen. Hij zorgt!

Blok 3. En wanneer de 11 daar Jezus ontmoeten kun je ontdekken dat die discipelen net mensen zijn. Verschillend, uniek, zoals we hen ook in die 3 jaar al hebben leren kennen.

Een aantal van hen valt op de knieën en aanbidt Hem. Mooi is dat.

Hij is Heer. Hij verdient het om aangebeden en vereerd te worden.

Jezus protesteert niet want Hij is ook God!

Er zijn er ook bij voor wie dat nog moeilijk valt.

Ze twijfelen... Het gaat hier niet om ongeloof!

Ze geloven wel maar het is nog zo wankelmoedig. Kwetsbaar geloof.

Ze hadden het zo ontzettend moeilijk gehad met de weg van Jezus' vernedering naar het kruis.

Het was zo moeilijk om te beseffen dat de grote Koning zich weerloos laat wegvoeren naar de dood. Ze hadden zo geprotesteerd, Petrus voorop! En nu is Hij toch weer hier.

Ja, het is waar maar de twijfel steekt ook de kop op.

Mooi voor ons om dat te mogen weten.

Niet elke gelovige staat op dezelfde 'steady' manier in zijn of haar geloof!

En het kan ons ook helpen om te geloven dat God niet afhankelijk is van de mate waarin wij stoer en zeker in het leven staan.

Hoe is dat voor jou op dit moment?

Let maar op wat de Here Jezus aan hen duidelijk maakt.

Aan een heel klein groepje aanbedende maar ook aarzelende discipelen...

Want wat spreekt onze Heiland vlak voor het afscheid nog prachtige en indringende woorden!

Blok 4. Mattheüs sluit hier met de woorden van de Here Jezus aan het einde weer aan bij de start van zijn Evangelie.

Bijzonder dat juist deze twee namen uit een hele grote rij worden genoemd.

En niet voor niets.

Zoon van David. Daarmee bedoelt Mattheüs vast niet alleen dat Jezus uit de familie van David komt maar dat Hij nu juist die beloofde zoon is (2Sam.7) die tot in eeuwigheid koning zal zijn. Met daarbij de woorden dat zijn troon nooit zal wankelen.

Hier staat Hij! Mij is gegeven alle macht. Ik ben altijd met jullie!

En ook Zoon van Abraham. Het doet denken aan die woorden uit Genesis 12?

God versmalt het heil in het O.T. tot een gezin, een familie, uiteindelijk een volk maar vanaf het begin is het God te doen om de hele wereld.

Natuurlijk want het is zijn wereld. Geschapen door Hem!

En vanuit Abraham, die eerste versmalling in het O.T., wil God weer naar buiten toe.

Breder, wereldwijd. In u zullen alle volken gezegend worden.
Zoon van Abraham want het gaat God om alle volken en alle mensen...
Daarom moet dit kleine, kwetsbare groepje straks de wereld ingaan.
Alle volken tot leerlingen maken. Discipelschapstraining, 'all over the world'.
Dat kan. Dat zal gaan lukken want aan deze grote Koning is alle macht.
Hij heeft de laatste drie jaar en met name de laatste weken laten zien waar goddelijke, machtige liefde toe kan leiden. Het ondenkbare gebeurt. Het wonder geschiedt.
Hij is sterker dan de dood. Sterker dan alles en iedereen. Die Zoon van God, zoon van David, zoon van Abraham zal met het kleine groepje kwetsbare mannen meegaan.

Voor onderweg, als er discipelen moeten worden gemaakt, is het van groot belang dat de liefde van God ook doorgegeven wordt door de discipelen.
Liefde voor de Here God. Liefde voor elkaar. Liefde voor de mensen.

Daarom die indringende vraag van de Here Jezus aan Petrus bij het meer in Galilea (Joh.21): houd je van Mij, Petrus? Dat was blijkbaar de belangrijkste vraag die hij positief moest beantwoorden. Voordat Petrus bezig mocht gaan in de kerk, in Gods kudde. Liefde!

En de Here Jezus zelf heeft het continu laten zien. Johannes zegt dat in Johannes 13 dat Jezus' liefde tot het uiterste zou gaan. In datzelfde hoofdstuk wast Hij de voeten van de discipelen. Wie belangrijk wil zijn en goede dingen wil doen, moet de minste willen zijn.
En na die voetwassing komen daar die belangrijke, indringende woorden van Jezus: 'Zoals Ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben'.
En hoe zal de christelijke gemeente bekend kunnen worden?
'Aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn'.

Ik wil dat even praktisch maken voor ons hier in Berkum.
Liefde voor elkaar. Elkaar het goede gunnen. Het goede zoeken voor elkaar.
Laten we het eens praktisch maken. Volgens mij gaat dat op een hoop punten goed.
Er wordt omgezien, gebeden, post gestuurd. Gebeld. Liefde, omzien.
Juist in deze tijd door hebben dat het zo nodig is om, als je elkaar niet of weinig ziet, creatieve manieren te bedenken om toch contact te maken.
Ik wil ook iets noemen waarin het volgens mij niet goed gaat.
Als je elkaar lief hebt wil je ook de lasten eerlijk verdelen.
En dat doen we niet goed.
Er staan teveel mensen aan de kant die niet meedoen als het gaat om de taken in de kerk. En laat ik het er voor de zoveelste' keer bij zeggen: voor als je gezond bent. Lichamelijk, geestelijk en psychisch.
Als je elkaar liefhebt en de taken dus ook graag niet door de ander wilt laten opknappen zou een gezonde spelregel zijn: iedereen pakt één taak op.....
Waarom dan zo'n geleur voor de vacature in het beamteam?
Waarom leurt Chris van der Meulen al zo lang voor mensen voor 'kerk in de wijk'?
Ga heen, maak al de volken tot mijn discipelen.... ja, Chris, zoek jij het lekker uit.....
Ik ben terughoudend met dit soort oproepen omdat de mensen die niet kunnen zich vaak schuldig voelen en zij die ik bedoel aan te spreken het soms zo makkelijk langs de rug laten afglijden.
Dus niet vaak maar wel af en toe zul je me hierover horen. Kom op, pak een klus op als je waar wilt maken dat je van elkaar houdt. En dat mensen om ons heen hieraan juist zullen zien en merken dat we kudde zijn van God. Dat we burgers zijn van het Koninkrijk van de hemel.

Wat kun je maandagmorgen met deze opdracht om discipelen te maken?

Bid je wel eens voor je collega's? Is er een soort schaamte om het gesprek aan te gaan? Zou je Gods verlangen eens sterker willen laten wegen dan je schaamte en je ongemak? Misschien is de tijd er wel rijp voor. Think about it...

Daarnaast blijf ik ook zeggen, en deze tekst in de Bijbel helpt daarbij, dat de Geest ervoor zal zorgen dat dit kleine groepje, deels nog twijfelende mannen, de wereld ingaat en dat er uit alle volken mensen tot geloof zullen komen. En gered zullen worden. En wij mogen God daarbij meehelpen. Dat mag ontspannend maken. De kerk is niet van ons maar van God. En op onze goede momenten kunnen we daarom ook rustig slapen.

Blok 5. We begonnen over afscheid nemen. Marco Borsato maakte er een lied over. Afscheid nemen bestaat niet. Hij suggereert daarmee dat je er toch altijd weer kunt zijn voor elkaar, als het nodig is.

Zo'n titel is oneerlijk en verdoezelt de soms zo ongemakkelijke werkelijkheid. want soms wordt er echt afscheid genomen. Kan het niet anders. Door verhuizing, en ingrijpender nog door sterven.

Als we eerlijk zijn moeten we toegeven dat die angst vaak ook latent bij ons aanwezig is. Er zal toch niks gebeuren met Afscheid nemen hoort er wel degelijk bij.

Maar de Here Jezus zou het wel mogen zeggen/zingen. Hij gaat wel naar de hemel maar belooft ons alle dagen bij ons te blijven. Vanuit de hemel is Hij ons zeer nabij. Zeker na Pinksteren.

Hoe bemoedigend is dat! Wat is de Herder na zijn opstanding druk aan het werk gegaan. Voor het kleine groepje, voor de wereldkerk.

Zoon van David, Koning in eeuwigheid.

Zoon van Abraham. Koning voor alle volken, voor alles en iedereen

Jezus, Koning, ons ten goede. En zo brengt Hij en brengen wij de eer aan de Vader, omdat Gods plan uiteindelijk toch gebeurt.

Hij laat namelijk nooit los het werk dat zijn hand begon! Amen.